

GÁRDONYI GÉZA

A LÁTHATATLAN KÉZ.

Hányféle állat él a világon? Az elefánttól a bányász belében élő anchylostomáig mekkora a sorozat? És mire való ez a sok állat?

Bármelyik állatot nézzük mind olyan tökéletes gépszerkezet, aminőt ember előállítani képtelen.

A légynek másszerkezetű a lába, mint a lóé, és másszerkezetű a tüdeje, a gyomra, mint a lóé, és más a vére is, de azért csakúgy tud járni, mint a ló, csakúgy a levegő és az emésztés élteti, mint a lovat, és csakúgy vér kereng benne, mint a lóban.

Micsoda nagy a különbség a madár és a hal szerkezete között, s mégis mind a két szerkezet tökéletes, tökéletességében csodás és élete eredetében megérthetetlen.

De minden élet ilyen.

Minden élet mozgásra és munkára van kényszerítve. A munka a táplálék megszerzése, a magavédelem, a párkeresés és az ivadékok védelme.

Minden állat keresi a maga kenyerét és megtalálja.

Minden állat keresi a maga szerelmi társát, és megtalálja.

Minden állat gondoskodik utódokról, és vannak utódai.

Ki vezeti az állatot a neki való kenyérhez?

Ki vezeti az állatot a neki való párhoz?

Ki tanítja arra, hogyan biztosítsa utódait?

A madár bölcsőt rak a kicsinyeinek, táplálékot hord nekik, s mikor megtollasodtak, repülni tanítja őket.

A pók, a pillangó lerakja a tojásait és fátyollal fonja be: sem esső, sem hó, sem a tél fagya nem

hat azon által.

Egy darázfaj a fában fúró féreg járását hallgatja, s a kérgen át beszúrja hosszú tojócsövét a féregbe: abba rakja a tojásait.

Ki tanította erre azt a darazsat?

Ki tanítja a hernyót arra, hogy gubót fonjon magának, s ott fonja meg, ahol bántalomtól legkevésbé félhet.

Ki tanítja a pókot hálót kötni?

Ki tanítja a madarat fészket rakni? A fészek helyét megválasztani, belsejét kisimítani. S micsoda fonat a függő cinke, a sas, a gólya fészke! Kéz nélkül! S ki tanította a fecskét arra, hogy polyva és sár tartja össze a sarat?

Ki tanítja a kis vak macskakölyket, hogy az anyja emlőjében keresse a táplálékot?

Az ember mindennap eszik követ. Ez a kő a só. A fölösleges só a vesék útján távozik el a testből.

Mármost, ha vizet nem innánk, a só lerakódna a gyomrunkban és elpusztulnánk. Nem tanítja az embert senki, hogy vizet nyeljen a só elolvasztására. Ha az emberben só van, a test vizivásra kényszeríti az embert. Ez a kényszerítés olyan erős, hogy szenvedést okoz. Az ujmódi rabvallatás megmondja hogy mekkora az a szenvedés.

Ki tette a testbe a vizivás kényszerét, amely felébred minden sóevés után, és el nem csillapodik, mígcsak az ember a sóolvasztásra eleget nem ivott?

A csirke, amikor a tojásból kikelt, a földön ennivalót keres és innivalót keres. Ki tanította rá?

A kutya mikor beteg, olyan füvet eszik, amelytől meggyógyul. Ki mutatta meg neki ezt a füvet a százezernyi növény közül?

A rabságban született pók hálót köt az ő üvegházában. Senkitől se látta, de azért épp úgy kiszámítja, hol legalkalmasabb a főszálát megfeszíteni, hol legalkalmasabb a mellékszálakat megerősíteni? Ki tanította rá?

Hány állat van a világon, eddig meg nem olvasta senki. A test érettségének idején az mind kénytelen a fajfentartás törvényének engedelmeskedni. Az ember is. Erre se kell tanítás. Nem engedelmeskedni olyan gyötrelem, amely felér a legnagyobb betegséggel. Ki ez a parancsoló?

A tudósok minderre így felelnek:

- Az ösztön.

És azt hiszik, hogy ezzel meg van magyarázva minden.

Hát a gyógyulás?

Akár növényi, akár emberi test begyógyul, ha a sérülés a test erejét meg nem haladja.

A gyógyulásnak ez a folyamata csodás és érthetetlen. A bőrképződés p. égési seb helyén: hogyan képződik alól az új bőr, hogyan halad ezzel fokozatosan a régi bőr elszáradása és leporladozása.

A test hogyan veti ki magából p. a tüskét?

A növény ott ahol gyöngye, hogyan erősíti magát? A letört galyat hogyan pótolja újból a természet?

A nyelv és a gyomor.

Ha a gyomor malma el van látva őrletni valóval, a nyelvre a nyál fehérnyéje ül: nincs étvágy. Ha az őrletni való elfogyott s a gyomor munkát kíván, a nyelvről eltűnik a nyál-sár: a nyelvdegek izgalmasan jelentkeznek.

Az izlés micsoda élénk az éhes embernél!

A test gépezetének az a része, amelyen az emberi akarat uralkodik: vérkeringés, bélmozgás, máj, epe, vese működése. Micsoda automobilon!

Mitől hát mindez? - önmagától?

Hogy ami van, van? Hogy ami van, mozog? hogy ami él, él? Mi módon él?

A vagyok.

A test mint gép. A csontgolyóba tett agy. A csontkosárba zárt szív és tüdő. A legtökéletesebb fényképezőgép. A bőr. Az öt érzék csodái. A járás, hogy nem a láb tud járni, hanem az agy. A köröm növése a kopással kombinációban.

A nő mint vonzóerő embernél és állatnál.

A nap mint világkályha és világglámpás. A tenger és benne a sok víz? A föld forgása. Matematikai és geometriai számítások a világtérben. A tűz, melyről senki se tudja mi az. Az elektrom, a mágnes.

A tojás, benne az élet csirája: 21 nap és átváltozik állattá. Tessék csinálni olyan tojást, amelyikből tyúk lesz!

A gyermek. Kedvessége, tisztasága.

Az anyai szív.

Mi a levegő? A föld lehelete? Honnan jött? Mért nem hagyja el a földet?

A repülő állat: Isten repülő gépei. A madár tolla maga egy mechanikai csoda. - S ki tanította a fecskét, hogy mindig itáliai földön át menjen Afrikába?

Az élet első csirája a Földön. S hogy abból másik élet vált elő.

Az anya vérkeringésével való összekapcsolódása a születendő új embernek. Az anya vérkeringésétől való elszakadása annélkül, hogy az élete megszűnne. A csecsemő kilenc hónapig nem lélekezik, de mihelyt levegőre kerül, kilenc percig se lehet meg levegő nélkül.

A lélekzés: gép, amelyet a levegő hajt s tart frissen.

Azt mondjuk: a csodák világa lejárt.

Azt mondjuk: nincsen Isten, és pusztá véletlenség szülte és kormányozza a világot.

Bizony mondom: soha nem látódott még annyi csoda a világon, mint attól az időtől kezdve, amikor az emberi szem a természetre fordul.